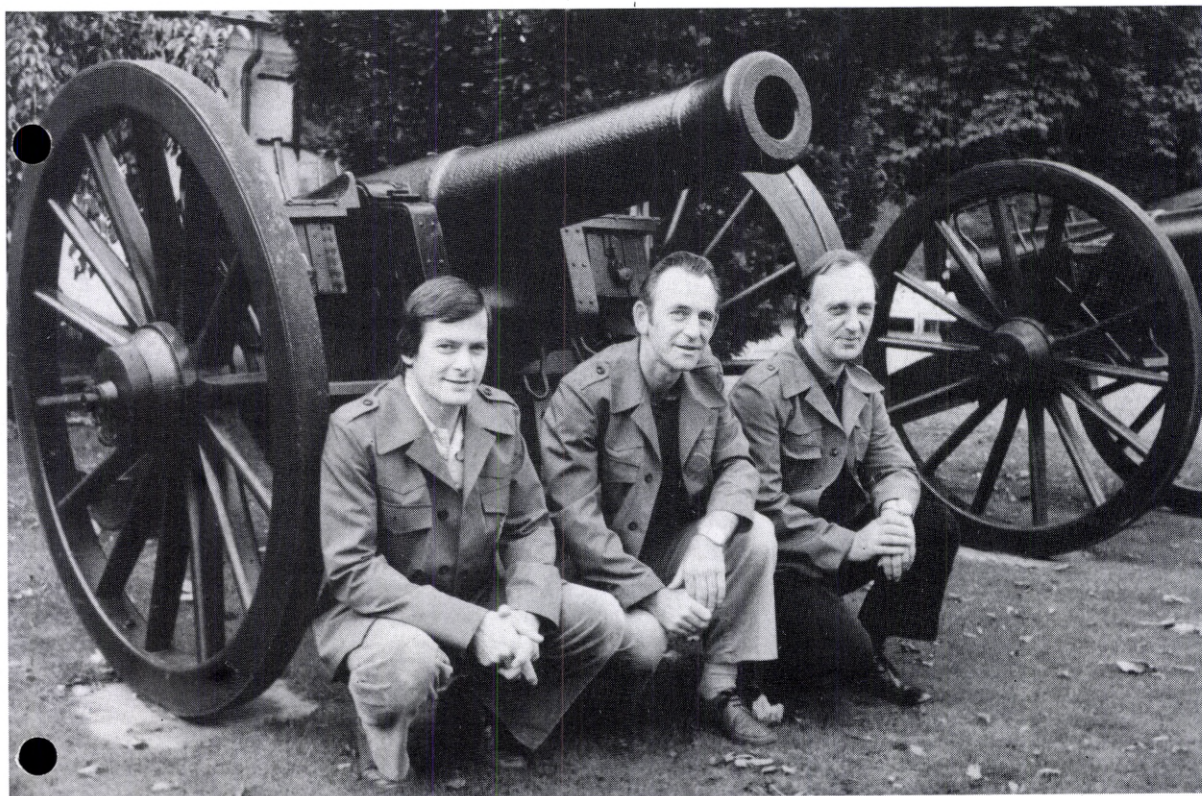

FIRMAIDRÆT

MEDLEMSBLAD FOR DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Inden længe skriver vi 1981. DFIF's kursusudvalg er, som ovenstående billede viser, allerede gået i stilling, for at være klar til at tage fat på det kommende års opgaver på kursusområdet. Billedet viser fra venstre: Tonny Andersen, Gunner Gravesen og Ernst Fald. Læs mere inde i bladet, hvor vi bl. a. præsenterer kursusudvalget og fortæller om kursuskontaktmandsvirket.

10 NOVEMBER 1980 . 23. ÅRGANG

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92

Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Generalsekretær:

Ejgon Bertelsen Porthusvej 38,
5700 Svendborg
Tlf. (09) 21 17 98

Styrelsen

Formand:

Tage Carlsen, Heboltoft 12,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

1. Næstformand:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

2. Næstformand:

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Alfred Petersen, Bregnevej 7,
5220 Odense SØ
Tlf. (09) 13 79 22

Gunnar Petersen,

Snedronningensvej 17,
9230 Svenstrup J. Tlf. (08) 38 21 13

DFIF Centret

Strandvejen 25, 6840 Oksbøl
Tlf. (05) 27 13 11

Forstander: Karl Randrup,

FIRMAIDRÆT

Ansvarende redaktør:

Jørgen Rasmussen, Lovvej 10,
Pederstrup, 4700 Næstved
Tlf. (03) 76 16 35

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykergården a-s,
Struer

Udgivet i 8.900 eksemplarer

ISSN 0106-2700

DFIF's konsulenter

Jens Boe

(henvendelse til forbundskontoret)

Jørgen Rasmussen

Lovvej 10, Pederstrup, 4700 Næstved. Tlf. 03 - 76 16 35

Hans Hove Sørensen

Dølby Gl. Skole, 7800 Skive. Tlf. 07 - 53 13 43

Indhold

Leder. Brugbare argumenter	3
Kursuskontaktmand på kredsplan	4
Volleyball for alle	5
Vi præsenterer kursusudvalget	6
Tilskuds- og medlemsundersøgelser	7
S 48-legatet	10
Firmagolf	12
Fra en trækasse til et klubhus	14
Læserdebate	16-19
Stor interesse for lokale klubbers arkiver	18
Masseidræt kontra eliteidræt	20
Tysk besøg på DFIF-centret	22
Fællesnordisk cykelkampagne i 1981	23
Motionskurser	24
Skal vi ikke have ligestilling	24
Have-Golf	25
4,9 millioner kr. til DFIF	26
Julegaveidé	27

FIRMAIDRÆT

udkommer 10 gange om året.
Udsendes til sammenslutningerne
ca. den 20. i hver måned,
undtagen juli og december.
Stof, der ønskes optaget
i et nr. af bladet,
må være redaktøren i hænde
senest den 1. i samme måned.

*De i artiklerne
fremførte syns-
punkter er forfat-
ternes og deles
ikke nødvendigvis
af organisationen.*

Brugbare argumenter

Der har i årenes løb været fremsat mange påstande om firmaidrættens berettigelse til at modtage kommunale tilskud samt tildeling af bokaler og udendørsanlæg på lige fod med andre idrætsforeninger.

Disse påstande har både vore såkaldte modstandere men også i andre tilfælde enkelte kommunale repræsentanter været talsmænd for. Man har bl.a. fremhævet, at der fra firmaerne blev givet store tilskud til firmaidrætsklubberne. Men tid efter anden er det også blevet påstået, at størsteparten af vore medlemmer dyrkede idræt i andre idrætsforeninger.

Vi har nægtet at tro på disse påstande, men da vi ikke har kunnet fremlægge et skriftligt bevismateriale, som måske ville kunne overbevise vore modstandere, eller dem som før sig truet af firmaidrætten som en konkurrent, så har den store skare af frivillige firmaidrætsledere ikke givet op. Man har i stedet fortsat kampen for at blive tilgodeset på lige fod med andre foreninger.

Det har naturligvis kostet mandskab og tid, men det har ikke været forgæves. Resultatet af to forskellige undersøgelser viser nemlig, at der ikke er hold i de påstande, der her er omtalt.

Det er da klart, at nogle af vore klubber modtager tilskud fra de firmaer man arbej-

der for og repræsenterer, men det er småpenge sammenlignet med de millionbeløb der tildeles den øvrige idræt fra forskellig side fra erhvervslivet.

At størsteparten af vore medlemmer dyrker idræt i andre foreninger er nu også en påstand, vi kan tilbagevise med et bevismateriale i hånden. En medlemsundersøgelse har nemlig vist, at kun 31 % af vore medlemmer dyrker idræt i andre foreninger. Men det bør i samme forbindelse nævnes, at medlemsundersøgelsen er foretaget i en af de unge sammenslutninger. Vi nævner det fordi at jo ældre en sammenslutning bliver, jo mindre bliver antallet, der dyrker idræt i andre foreninger. Det har statistikken vist os. Et enkelt sted er man helt nede på 5 %

Resultatet af de afsluttede undersøgelser er nogle brugbare argumenter for vore ledere. Brug dem derfor flittigt sammen med andre vægtige og fornuftige begrundelser, når man fra forskellig side forsøger at bremse eller holde firmaidrætten udenfor!

-jr.

PS. Resultatet af undersøgelserne findes længere fremme i bladet.

Kursuskontaktmand på kredsplan

De valgte personer skal endvidere også virke som kursusledere

På et formandsmøde i efteråret 1978 blev spørgsmålet rejst, om man skulle have kursuskontaktmand på sammenslutnings- og kredsplan. Der var her stemning for, at der skulle udpeges en i både sammenslutningen og kredsen. Men for at få sat gang i ønskerne har man i første omgang valgt at starte virket på kredsplan. Efterhånden som behovet evt. viser sig, kan det med tiden måske blive aktuelt også at udpege kursuskontaktmand på sammenslutningsplan!

Formålet

Hver kreds har nu udpeget sin kursuskontaktmand. De har sammen med DFIF's kursusudvalg været samlet til møde i Fredericia. På mødet diskuterede man kursuskontaktmandsvirket.

Formålet med virket er, at tilstræbe at DFIF til stadighed råder over en stab af ledere, der skal være kursusudvalget behjælpelig med planlægning og afvikling af uddannelsen på forbundsplan, samt i samarbejde med den enkelte kreds – efter behov – at planlægge og gennemføre den grundlæggende uddannelse i relation til forbundets uddannelsestilbud.

Kursuskontaktmandene udpeges af kredsene. Opgaverne på kredsplan består i selvstændigt – evt. i samråd med kursusudvalget – at arrangere grundlæggende uddannelseskurser i relation til forbundets uddannelse samt øvrige uddannelses-

behov efter kredsens ønsker. På landsdels- og landsplan peger man bl.a. på følgende opgaver for kursuskontaktmandene. De skal deltage i kursusudvalgets planlægnings- og udviklingsmøder, samt være med til at vælge et egnet kursussted for de enkelte kurser. Man skal endvidere i samråd med kursusudvalget være med til at vælge og bedømme instruktørerne. I samråd med DFIF's kursusudvalg skal man ligeledes være med til at vurdere kursernes program, indhold og materialer. Og endelig skal man også virke som kursusleder, og i samråd med instruktørerne være med til at pege på egnede emner som landsinstruktører.

Kursuskontaktmandsmødet gav naturligvis anledning til mange spørgsmål til kursusudvalget. Der blev draget mange ideer og synspunkter frem under mødet. Man var ikke altid enig, og det gav også anledning til debatter deltagerne imellem.

Ensartet kursusmateriale

Hakon Jørgensen, Middelfart, efterlyste et ensartet kursusmateriale. *Tonny Andersen*, kursusudvalget, var enig i dette. – Vi må have nogle ensartede retningslinier for alle instruktører, således de benytter det samme grundmateriale, så man er sikker på, at de respektive kurser, uanset hvor i landet og hvem der er instruktør, behandler de samme emner.

Det blev fra flere sider anført, at man havde sagt ja til jobbet som kursuskontaktmand på falske forudsætninger. Når man havde spurgt kredsene, hvad arbejdet bestod i, havde man generelt fået at vide, at man bare skulle deltage i et par møder om året. Og efter mødet i Fredericia er det jo indlysende, at der er tale om langt flere møder og mere arbejde end blot to møder om året, understregede de enkelte deltagere, som følte sig bondefanget som kursuskontaktmand.

Optimisme

Det blev derfor foreslået, at der udarbejdes noget baggrundsmateriale, som fortæller, hvad arbejdet som kursuskontaktmand indebærer og består af, således at nye personer på forhånd ved, hvad de går ind til, inden de siger ja til opgaven.

De personer, der følte sig bondefanget, gav ved mødets afslutning udtryk for, at det havde været et spændende og interessant møde, hvor de var blevet præsenteret for de kommende arbejdsopgaver. Det kunne måske afskrække os til ikke at fortsætte virket som kursuskontaktmand. – Men det har ikke afskrækket os. Vi vil gå ind til opgaven med optimisme.

Jeg håber ikke, at det er kursuskontaktmandenes indtryk, at I føler, at det er kursusudvalget, der har forsøgt at trække noget ned over hove-

DFIF's kursusudvalg er her fotograferet sammen med deltagerne i kursuskontaktmandsmødet i Fredericia.

Volleyball for alle

det på jer. – Vi har forsøgt at inddrage kursuskontaktmændene i tilrettelægningsen af virket, der er af stor betydning for en videreudvikling og forbedring af DFIF's kursusvirksomhed, sluttede kursusudvalgets formand, *Gunnar Gravesen*.

-jr.

Søndag den 28. september blev der i Stadionhallen i Ålborg afholdt et motionslederkursus i volleyball – arrangeret af DFIF's aktivitetsudvalg.

Der deltog 11 personer, 3 fra Søby, 2 fra Brønderslev og 6 fra Ålborg. Kurset blev på bedste måde ledet af formanden for DFIF's aktivitetsudvalg, *Kaj Larsen*, Århus.

De enkelte deltagere blev spurgt om deres bevæggrunde for at deltage i kurset. Her viste det sig, at der var

nogle, der aldrig havde spillet volleyball før, mens andre havde spillet en del.

Kurset var tilrettelagt på en sådan måde, at vi alle »fik noget med hjem«. Det bliver nu vores opgave at videregive det ude i klubberne.

Vi kan kun håbe, at kurset bliver fulgt op til næste år!

3 fra Ålborg Toldstedts Idrætsforening

Vi præsenterer kursusudvalget

Ernst Fald

Ernst Fald, Svendborg, 46 år. Han har siden 1950 været ansat ved postvæsenet. Fra 1957–73 med i Svendborg Firma Sports bstyrelse og igen fra 1980. Han har endvidere i årenes løb beklædt diverse udvalgsposter i sammenslutningen. Ernst Fald har tidligere været medlem af DFIF's kursusudvalg i 60'erne. Han er nyvalgt til kursusudvalget i 1980.

Gunner Gravesen, Frederikshavn, 41 år, formand for kursusudvalget og ansat ved postvæsenet. Fra 1969–75 har han haft sæde i bestyrelsen i Frederikshavn Firma Klubber, hvor han har været sekretær, næstformand og formand. I øjeblikket er han formand for fodboldafdelingen i sammenslutningen, formand for Nordjyllandskredsen, medlem af fodboldsektionen i DFIF samt en lang række øvrige tillidsposter i firmaidrætssammenhæng. Han er nyvalgt til kursusudvalget i 1980.

Gunner Gravesen

Tonny Andersen

Tonny Andersen, Randers, 35 år, og ansat ved forsvaret. Han blev medlem af håndboldudvalget i Randers Firma-Sport i 1973. I 1977 blev han formand for udvalget. Han trådte tilbage fra denne post i 1980, da han blev valgt til næstformand i sammenslutningen. Han er nyvalgt til kursusudvalget i 1980.

De igangsatte tilskuds- og medlemsundersøgelser er nu færdigbearbejdet

I foråret satte forbundet en tilskudsundersøgelse igang i byerne Esbjerg og Roskilde. Undersøgelsen blev sat igang efter en TV-udsendelse om firmaidrætten i Esbjerg. Forbundet mente, at der i udsendelsen blev fremført urealistiske påstande. Det blev bl.a. hævdet, at der blev givet store tilskud til de enkelte firmaidrætsklubber. Man mente også, at disse tilskud kunne medvirke til, at medarbejderne blev »passive« i en evt. faglig aktion (strejke e.l.).

Bevismateriale

Påstande om de »store tilskud« fra firmaerne bliver ligeledes ofte fremført fra bl.a. kommunale myndigheder, og ikke mindst »øvrige idrætsforeninger« elsker at pådutte firmaidrættens store tilskud.

Vi har altid påstået, at tilskuddene ikke havde de dimensioner, som blev påført fra forskellig side. Det har været påstand mod påstand, idet vi ikke har været i besiddelse af det fornødne bevismateriale. Men nu hvor resultatet af to forskellige undersøgelser foreligger færdigbearbejdet, står vi godt rustet, når nye og gamle påstande igen bliver slynget i hovedet på os.

Tilskudsundersøgelsen, der blev foretaget i Esbjerg og Roskilde, viser – dog med få undtagelser – at vore klubber ligger meget lavt i tilskudsmæssigt henseende. Tilskuddene kan langt fra sidestilles med de til-

skud, der gives til den øvrige idræt fra diverse firmaer. Det kan man jo bl.a. læse sig til i dagspressen!

Men undersøgelsen viser også, at der generelt er meget stor forskel på Esbjerg og Roskilde. Firmaklubberne og medlemmerne i Roskilde må selv yde betydeligt mere for at være aktive, end tilfældet er for Esbjergs vedkommende.

Man kunne naturligvis have ønsket sig, at tilskudsundersøgelsen havde haft en større besvarelsesprocent. Men undersøgelsen giver alligevel et glimrende billede af den interesse (positiv og/eller negativ), der vises fra firmaernes side overfor deres egne klubber i økonomiske henseende.

Medlemsundersøgelsen

Et andet argument som man ofte kan komme ud for, når det drejer sig om kommunale tilskud samt fordeling af lokaler og udendørsanlæg, er påstanden om, at hovedparten af firmaidrættens medlemmer også dyrker idræt i andre idrætsforeninger.

I lighed med tilskudsundersøgelsen har vi også benægtet denne påstand, men også her uden at vi kunne drage nogle eksempler frem som bevismateriale.

Ringsted Firma Sport var en af de sammenslutninger, hvor man bl.a. i forbindelse med at søge optagelse i den lokale idrætsunion fik at vide, som en af begrundelserne for ikke at

blive optaget, at størsteparten af firmaidrættens medlemmer også dyrkede idræt i de øvrige idrætsforeninger i Ringsted kommune.

I Ringsted Firma Sports bestyrelse besluttede man sig derfor til at undersøge problemet for at komme disse påstande til livs. Man satte en medlemsundersøgelse igang, hvor samtlige medlemmer i sammenslutningens underlagte klubber blev stillet nogle spørgsmål.

En stor hjælp

Resultatet af denne undersøgelse er nu færdigbearbejdet, og den viser, at vore såkaldte modstandere endnu engang må bøje sig for de barske kendsgerninger.

Til læsernes orientering bringes resultatet af de to afsluttende undersøgelser på de efterfølgende sider. Hvis der skulle være sammenslutninger, som har foretaget nogle lignende undersøgelser, er FIRMAIDRÆT meget interesseret i at få kendskab til sådanne undersøgelser. De kan nemlig være en stor hjælp for de sammenslutninger, som enkelte steder endnu ikke har accepteret på enten den ene eller anden måde. Læs også lederen på side 3!

-jr.

TILSKUDSUNDERSØGELSEN

Den af forbundet foranstaltede undersøgelse blandt firmaklubberne i Esbjerg og Roskilde ang. firmaernes tilskud 1979 til egne klubber udviser følgende:

ESBJERG – af ialt 215 klubber har **90 el. 42%** besvaret spørgeskemaet

ROSKILDE – af ialt 83 klubber har **31 el. 37%** besvaret spørgeskemaet

ESBJERG	tal fra undersøgelsen	ROSKILDE
2117 aktive	antal medlemmer ialt	1645 aktive
286 aktive	største klub	250 aktive
2 aktive	mindste klub	9 aktive
23 aktive	gennemsnit pr. klub	53 aktive
128.500 kr.	klubberne modtog tilsammen	21.500 kr.
10.000 kr.	største tilskud for 1 klub	4.000 kr.
1.400 kr.	gennemsnitlig tilskud pr. klub	700 kr.
60 kr.	gennemsnit pr. medlem	13 kr.

Tilskuddenes fordeling (tallene angiver antal klubber)

Esbjerg – E		Roskilde – R			
0 kr.	0–500 kr.	500– 1000 kr.	1000– 2000 kr.	2000– 5000 kr.	5000– 10000 kr.
E R	E R	E R	E R	E R	E R
26–15	20– 3	12– 7	15– 5	12– 1	5– 0

Spørgeskemaet var suppleret med følgende spørgsmål: »er det klubbens opfattelse at firmaets tilskud ydes«:

	besvarelse	
	ja	nej
A) for at skabe et bedre miljø på arbejdspladsen?	71	13
B) for at medvirke til en nedbringelse af medarbejdernes sygedage?	11	48
C) eller for evt. at »pacificere« klubbens medlemmer i en evt. faglig aktion e.l.?	1	65

MEDLEMSUNDERSØGELSEN

Medlemsstatistik
1. september 1980
Ringsted Firma Sport
60 klubber
857 medlemmer

595 medlemmer (69%)
er *ikke* aktive i
anden idrætsforening
i Ringsted kommune

262 medlemmer (31%)
er aktive i anden
idrætsforening i
Ringsted kommune

Aldersgruppe:	MÆND Ikke aktive i anden idræts- forening	MÆND Aktive i anden idræts- forening	KVINDER Ikke aktive i anden idræts- forening	KVINDER Aktive i anden idræts- forening	lalt M/K	lalt Aktive/ikke aktive
Under 20 år	58	30	16	0	M 88 K 16 104	30 aktive 74 ikke aktive
20 år – 25 år	93	47	32	14	M 140 K 46 186	61 aktive 125 ikke aktive
25 år – 30 år	94	45	30	14	M 139 K 44 183	59 aktive 124 ikke aktive
30 år – 35 år	89	36	18	9	M 125 K 27 152	45 aktive 107 ikke aktive
35 år – 40 år	81	28	9	6	M 109 K 15 124	34 aktive 90 ikke aktive
Over 40 år	55	23	9	2	M 78 K 11 89	25 aktive 64 ikke aktive
Alder ikke opgivet	10	6	1	2	M 16 K 3 19	8 aktive 11 ikke aktive

Statistikken er udfærdiget på grundlag af de af medlemmerne angivne oplysninger

Bror Nissen, Middelfart, tildelt S 48-legatet

Legatet var i år på 4.800 kr.

Siden 1973, hvor Sprøjteselskabet af 1948 A/S indstiftede et ungdomslegat, er der nu uddelt 32 legatportioner.

Der uddeles hvert år 4 legatportioner, som hver er på 4.000 kr. De uddeles med en til hver af de fire idrætsorganisationer: Dansk Idræts-Forbund, De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og Dansk Firmaidrætsfor-

bund. De 4 organisationer indstiller deres respektive kandidater til S48, hvor legatbestyrelsen træffer den endelige afgørelse om tildelingen.

Fra Dansk Firmaidrætsforbunds side havde man i år indstillet Bror Nissen fra Middelfart Firma-Sport.

Bror Nissen er 38 år og ansat på Middelfart Sygehus, hvor han er værkstedsleder i psykiatrisk afdeling. Han har i en periode været formand for Hospitalets idrætsklub og

siddet i bestyrelsen i 4 år. I dag er han revisor i klubben.

Bror Nissen har i to perioder været medlem af Middelfart Firma-Sports forretningsudvalg. Efter 4 års forløb så han sig nødsaget til at stoppe for en periode, fordi han blev fællestillidsmand på sin arbejdsplads. Det var han i 4 år, hvorefter han så igen blev medlem af forretningsudvalget i sammenslutningen.

Det var i denne periode, at Bror Nissen fik ideen til at starte en motionsafdeling under Middelfart Firma-Sport. Det irriterede mig, at min kone og vores to piger tog til Fredericia for at løbe hver uge. Jeg forelagde bestyrelsen mit problem, og foreslog samtidig om ikke det var en idé at få startet en motionsafdeling. Det syntes man var en god idé, og jeg fik grønt lys til at realisere ideen med en motionsafdeling, fortæller Bror Nissen.

Og det har faktisk gået over al forventning lige siden. Hver onsdag hele sommeren igennem afvikles der nu et gå-løb-lunte arrangement med omkring 200 deltagere pr. gang. Om vinteren foregår det søndag formiddag, men med knap så mange deltagere.

Bror Nissen har endvidere stået fadder til det nu traditionsrige KON- GEBROLØB, som i år blev afviklet for 3. gang med omkring 400 konditionsglade mennesker.

– Du havde meddelt bestyrelsen, at

Bror Nissen, Middelfart, til venstre, lykønskes af Gunnar Dener fra Sprøjteselskabet af 1948.

Bror Nissen lykønskes af forbundsstyrelsesmedlem Alfred Petersen, Odense, til højre. I midten venter formanden for Middelfart Firma-Sport, Svend Stougaard, på at ønske tillykke.

du ville trække dig tilbage på den kommende generalforsamling! – Ja, det er korrekt. Jeg syntes, jeg var kørt træt og ville derfor holde en pause. Men nu har jeg meddelt be-
 Nielsen, at jeg trækker min tilbage-
 træden tilbage. – Og det har jeg ude-
 lukkende gjort, fordi lysten til at
 fortsætte er vendt tilbage. Jeg fik lyst
 til at fortsætte, da jeg modtog S48-
 legatet. Det har vendt op og ned på
 det hele. Det kan simpelthen ikke
 beskrives, hvordan det føles at mod-
 tage en sådan pris, det er bare dej-
 ligt. Det giver én mod på at fortsæt-
 te, og man føler samtidig, at det ar-
 bejde man har udført ikke har været
 spildt.

Bror Nissen fik overrakt legatet ved en festlighed i København den

27. oktober. Legatet er normalt på 4.000 kr., men i år uddelte man helt ekstraordinært 4.800 kr. Normalt får man beløbet på en check, men i år blev beløbet udbetalt i rede penge. En vifte bestående af 48 helt nye 100 kr. sedler til hver legatmodtager gjorde overrækkelsen meget festlig. Ideen med de 48 nye 100 kr. sedler skal ses i relation til, at legatet hedder S48.

Bror Nielsen har endnu ikke endelig besluttet, hvad legatet skal bruges til. Men mine planer går i øjeblikket ud på, at jeg sammen med min kone og børn tager til et af de nordiske lande for at studere motionsaktiviteter, slutter en glad legatmodtager.

-jr.

Kort sagt

Per Thomsen

Ved en sammenkomst i Haderslev blev Per Thomsen, Sønderborg, tildelt Foreningen De sønderjydske Sparekassers idrætslederpris 1980. Med prisen fulgte 5.000 kr.

Firmagolf - er det en sport med fremtid?

Aabenraa Amts Firma Sport gør rede for, hvordan man kom i gang med en helt ny idrætsgren i firmaidrætssammenhæng

Det hele startede med, at vor formand *Hans Jørgen Iversen* fik en telefonisk henvendelse fra Sønderjyllands Golfklubs forretningsfører *Jens Randers*, der kort stillede spørgsmålet: »Var det ikke noget for jer, at begynde med firmagolf?»

Vor formand, der jo aldrig tidligere havde forestillet sig denne idrætsgren som hørende under firmasporten, var nok i første omgang temmelig overrasket over spørgsmålet, men henvendelsen resulterede i, at man aftalte at mødes for en nærmere drøftelse.

Dette møde fandt sted på AA.A.F.S.s kontor den 13. februar 1980.

I mødet deltog fra Sønderjyllands Golfklub formanden *Poul Fink* og forretningsfører *Jens Randers*, mens der fra vor side deltog forretningsudvalgets 4 medlemmer, nemlig: formanden *Hans J. Iversen*, næstformanden *Arthur Petersen*, kassereren *Karl Vollsen* og sekretær *Preben Jakobsen*. Endvidere var formændene fra kredsens øvrige sammenslutninger inviteret, og af disse deltog fra Sønderborg Firmsport *Otto Svendsen* og *Per Thomsen*.

Da begge organisationers opbygning var ukendt for den anden part, gennemgik man først de mest nødvendige organisatoriske kendsgerninger for ligesom at have et fælles grundlag for de videre forhandlinger.

Mødet forløb yderst positivt og re-

sulterede i, at man enedes om at etablere et samarbejde, idet begge parter selvfølgelig håbede, at der herigennem måtte blive åbnet mulighed for en fortsat aktivitet på dette nye firmasportsområde.

Samtidig regnede vi også med, at vi fik fjernet den afstandtagen, som man ofte mødte overfor golfsporten, der af mange blev betragtet som værende en sport »kun for velhavere«.

90 tilmeldinger

Den fælles positive holdning skulle herefter omsættes i aktiviteter, og efter at AA.A.F.S.s bestyrelse og samtlige udvalg havde haft lejlighed til at besigtige og afprøve golfanlægget den 12/6, enedes man med Golfklubbens bestyrelse om, at tidspunktet lige efter sommerferien måtte være det bedst egnede til igangsætning af den nye aktivitet.

Den 30/7 blev der til alle vore firmaklubber udsendt en indbydelse, hvori vi stillede 3 datoer til valgfri disposition.

Alle 3 gange med flg. program:

1. Golfklubbens træner – *Peter Dixon* – demonstrerer hvorledes man holder på golfkøller, samt demonstrerer de forskellige kølletyper og golfslag.
2. Der bliver derefter lejlighed til selv at prøve egne golfslag på træningsbanen. (Golfkøller og -bolde stilles til rådighed af Sønderjyllands Golfklub).

3. Derefter vil træneren og et par af golfklubbens medlemmer give en lille opvisningsmatch over et par af banens huller. Herunder vil der blive lejlighed til at stille spørgsmål, samt få demonstreret anvendelsen af de forskellige golfkøller og slag under en match. Samtidig vil denne lille match give lejlighed til, at man får golfbanen at se.
4. Introduktionen afsluttes i klubhuset, hvor evt. spørgsmål besvares.

Efter tilmeldingsfristens udløb, havde vi den store glæde at konstatere, at 90 af vore medlemmer, repræsenterende 19 firmaer, havde tilmeldt sig til de 3 introduktioner.

Alle 3 arrangementer fik et godt forløb, og selv om det var i en regnrig periode, var der kun ganske få, der ikke mødte op som aftalt.

Hvert arrangement sluttede, som anført i indbydelsen, med spørgsmål m.v. i klubhuset, og her benyttede vor formand hver gang lejligheden til at påpege, at hvis vi skulle have dette nye tiltag til at køre fremover, skulle der nedsættes et nyt udvalg ud fra medlemskredsen, idet forretningsudvalget ikke fortsat kunne påtage sig denne ekstra byrde.

Disse appeller gav til resultat, at der meldte sig 3 meget interesserede firmasportsmedlemmer, nemlig: *Poul Mølgaard*, *Ole Petersen* og *Ulla Østbjerg*.

Den 15/9 1980 blev herefter dagen, hvor Danmarks første golfudvalg under firmasporten konstituerede sig med Poul Mølgaard som formand.

Samme dag besluttede udvalget at udsende indbydelse til den første turnering i firmagolf, idet man selvfølgelig ønskede at udnytte mulighederne, medens de 90 oprindelige deltagere endnu havde oplevelsen i frisk erindring.

Det skal her bemærkes og fremhæves, at vi i forbindelse med etableringen af et golfudvalg havde fået tilsgang fra Sønderjyllands Golfklub om, at man derfra til enhver tid ville have en erfaren kontaktperson til rådighed, der kunne hjælpe vort udvalg med afvikling af vore arrangementer. I første omgang fortsattes samarbejdet med de 2 personer, som havde bistået os ved vore 3 introduktioner, nemlig *Ivan Roloff* og *John Mortensen*.

For at den første golfturnering skulle have en rimelig mulighed for den rette sportslige afvikling, blev det aftalt, at den skulle finde sted hhv. på golfklubbens par 3-bane over 6 huller, som en holdturnering, og på putting-greenen, som enkeltmandsturnering.

Holdene skulle være 2-mands hold, der samtidig skulle suppleres med 1 medlem fra Sønderjyllands Golfklub, der både skulle fungere som deltager, hjælper og instruktør på holdet.

Alle disse gode kræfter var man enige om at indsætte, da alle parter kun havde ønske om, at den fremtidige form for firmagolf skulle finde sted i nøje overensstemmelse med de gældende regler indenfor golfspporten.

Efter tilmeldingsfristens udløb kunne Danmarks første firmagolfudvalg konstatere, at man kunne afvikle den tilbudte turnering, idet man

stod med 22 hold. Enten rene firmahold eller kombinerede, idet man havde tilbudt at sammensætte hold, hvis der i enkelte firmaer kun skulle være 1 enkelt golfinteresseret.

Denne turnering afvikles 11/10 og 25/10, og vi har fra A.A.A.F.S.s side besluttet at støtte den fremtidige interesse ved i denne første runde at udsætte præmier til hhv. 1-2 og 3 i begge konkurrencer på begge dage.

Vi vil så lade de 3 bedste hold fra begge dage mødes til et afsluttende golfmesterskab den 1/11, hvor vi agter at overrække en vandrepokal til det vindende hold.

Danmark skulle således den 1/11 1980 have kåret sin første mester i FIRMAGOLF!

Preben Jakobsen
sekretær

Golfklubbens træner, Peter Dixon, viser deltagerne slag på selve golfbanen.

Fra en »trækasse« til et klubhus på 320 m²

Det har taget Fredericia Fag- og Firmaidrætsforbund 28 år at nå dette resultat, men så er klubhuset også betalt

Da Fredericia Fag- og Firmaidrætsforbund i 1952 begyndte at benytte de udendørs arealer ved Hannerup, foregik omklædningen i det man i dag vil kalde et arbejdsskur. Dette arbejdsskur havde kommunen stillet gratis til rådighed for firmasporten. Blandt idrætsudøvere blev det hurtigt døbt »trækassen«. Det rummede 14 m². Under disse beskedne forhold foregik omklædningen i 5 år.

Det siger sig selv, at de trange forhold taget i betragtning, ikke åbnede de store muligheder for klubliv. Men alligevel var stemningen i omklædningsrummet præget af en helt speciel atmosfære. Man følte sig hjemme og var stort set tilfreds med det eksisterende lokale. Nu var man vel heller ikke så fordringsfuld dengang, som man er i dag. Og så bør det da også bemærkes, at der dengang var

klubber, som måtte klæde om ude i det fri.

Så egentlig var man ikke så dårlig stillet i Fredericia, som man umiddelbart kunne få indtryk af. Men som årene gik, voksede både medlemsskaren og aktiviteterne. Det bevirkede, at den beskedne plads i »trækassen« ikke slog til mere. Man undersøgte diverse muligheder, som endelig blev kronet med held i 1957.

Formanden for firmaidrætten i Fredericia, Hans Borbjerg, til venstre, er her fotograferet foran den nye tilbygning sammen med Holger Pedersen, der i samarbejde med sin kone står for den daglige drift af klubhuset.

Da blev firmaidrætten af kommunen tilbudt et brugt bjælkehus gratis. De eneste betingelser der fulgte med var, at man selv skulle forestå afhentning og opstilling. Man slog til, men ingen havde nok regnet med, at der skulle gå 1 år inden huset var afhentet og opstillet i Hannerup klar til brug!

Tilbygning

Bjælkehuset rummede ca. 50 m². Det er klart, at en sådan udvidelse af omklædningsfaciliteterne gjorde stor lykke blandt brugerne. Men i begyndelsen af 70'erne indså ledelsen i Fredericia, at man igen måtte igang med at undersøge mulighederne for en yderligere udvidelse af klubhuset, da man nu også manglede et omklædningsrum til damerne.

I 1972 kom udvidelsen, idet man udskiftede den såkaldte »trækasse« med en nybygning på 60 m². Den nye tilbygning til klubhuset blev opført ved frivillig arbejdskraft. Hele herligheden kostede ca. 50.000 kr., som stort set udelukkende dækkede materialeudgifterne.

Frivillig arbejdskraft

Ingen havde vel regnet med, at der kun skulle gå to år, inden man igen gik igang med en ny byggeopgave! I 1974 byggede man et nyt omklædningsrum til herrerne på ca. 80 m². Det kostede 75.000 kr., som også i dette tilfælde stort set kun omfattede udgifter til materialer, idet arbejdet blev udført på frivillig basis.

I de kommende år fortsatte udviklingen i Fredericia Fag- og Firmaidrætsforbund. Det berørte flere aktiviteter, idet billardbordene var placeret i nogle lokaler, hvor de generede de øvrige aktiviteter, der foregik. Man måtte endnu engang erkende, at de eksisterende lokaler ikke kunne bære den stigende tilgang til diverse arrangementer.

For ikke at bremse udviklingen gik

Hans Borbjerg viser her stolt det nye billardlokale frem.

man i 1979 igang med den hidtil største byggeopgave til dato. Og i begyndelsen af 1980 stod den nye tilbygning klar til brug. Den omfatter 132 m² indeholdende billardlokale, mødelokale, arkivrum og toilet. Udvidelsen har endvidere bevirket en forøgelse af køkkenfaciliteterne, således man i dag råder over ca. 70 m². Den nye tilbygning har kostet 130.000 kr. og er opført ved frivillig arbejdskraft.

Fredericia Fag- og Firmaidrætsforbund råder i dag over et samlet klubhusareal på omkring 320 m². Det bemærkelsesværdige ved klubhuset i Fredericia er, at man ingen gæld har i huset. Der er ikke optaget lån. Alt er blevet betalt kontant efterhånden, som man har bygget. Pengene har man fået ved at være meget sparsommelig. Men det skal også nævnes, at man har en god støtteforening, som årligt tildeler firmasporten omkring 10.000 kr. Da støtteforeningen sidste

år havde jubilæum, fik man tildelt det dobbelte d.v.s. 20.000 kr.

Udover klubhuset i Hannerup råder firmaidrætten i Fredericia over et udendørsanlæg bestående af én 11-mands, to 7-mands og to 5-mands fodboldbaner samt to håndboldbaner.

Holder en pause

Alle med tilknytning til firmaidrætten har grund til at være stolte af både de udendørs og indendørs faciliteter i Fredericia. – Men nu holder vi også en pause på et par år, sluttede formanden for Fredericia Fag- og Firmaidrætsforbund, *Hans Borbjerg*, med et smil på læben da FIRMAIDRÆT besøgte Fredericia.

-jr.

Aftaler skal overholdes

– og nye burde ikke indgå med tilbagevirkende kraft, understreger
Per Garder, Vordingborg, i nedenstående læserindlæg

Meget kan man finde sig i, men når man træder en over tærne, så det gør ondt, er der vel ikke noget at sige til, at man reagerer! – At det så sker i form af et læserbrev har naturligvis sine forklaringer.

Jeg blev den 11. august 1980 kontaktet af *Tonny Andersen* fra DFIFs kursusudvalg, som spurgte, om jeg kunne være kursusleder på det lederkursus, som skulle afholdes i Vordingborg den 14.–16. november 1980. Det sagde jeg ja til, under forudsætning af, at jeg kunne få byttet mine vagter, idet jeg den pågældende weekend havde aftenvagt. Med nogle gode kollegers hjælp og forståelse lykkedes det at få byttet aftenvagten, så jeg kunne påtage mig jobbet som kursusleder på omtalte kursus.

Derefter gik der et stykke tid, inden jeg igen hørte fra kursusudvalget. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg i den mellemliggende tid har holdt mig løbende orienteret om tilmeldingerne via forbundskontoret (*Lissi*), for derigennem evt. at kunne opsummere deltagerantallet med folk fra Vordingborg.

Den 13. oktober modtog jeg et brev fra kursusudvalget, hvor man bl. a. skriver, at efter mødet mellem kursuskontaktmændene og kursusudvalget den 4.–5. oktober 1980 i Fredericia, er det blevet vedtaget, at kursuskontaktmændene skal virke som kursusledere. Og da jeg ikke er

Per Garder

kursuskontaktmand, ser kursusudvalget sig nødsaget til at ændre det således, at kursusleder på det før omtalte lederkursus i stedet for undertegnede bliver *Kjeld Engelharth*. Jeg ringede så til kursusudvalgets formand *Gunner Gravesen*, der beklagede det skete, som var en kursusudvalgsbeslutning.

Jeg synes, at når man fra kursusudvalgets side har lavet en aftale, så skal den overholdes. Det er da i orden, at man er blevet enige om nogle nye regler/bestemmelser at køre efter i fremtiden, men de burde så først

læser debat

træde i kraft ved fremtidige aftaler, og ikke med tilbagevirkende kraft! Det kan ikke være rigtigt, at kursusudvalget bare laver de indgåede aftaler om som det nu engang på dem bedst. Det kan man i den sidste ende komme til at miste medlemmer på, som det jo allerede er sket!

Jeg mener iøvrigt ikke, at man kan være kursusleder på et kursus, man ikke selv har gennemgået! Det vil jeg begrunde med, at den/de pågældende kursusledere ikke ved nok om det emne, som der bliver undervist i. Hvordan kan en kursusleder vurdere, om en underviser forklarer kursusdeltagerne f. eks. i et bordtenniskursus den rigtige måde at spille en defensiv modstander på, når kursuslederen aldrig har spillet bordtennis! Det har en kursuskontaktmand selv givet mig ret i. Vedkommende vil ikke selv være kursusleder på et sådant kursus.

Jeg håber ikke, at der er andre, som har fået samme behandling af kursusudvalget som undertegnede. Jeg mener ikke, at det kan være i forbundets interesse at behandle sine frivillige ledere på den måde, som kursusudvalget her har lagt for dagen! Hvis det er den fremtidige linie, så er jeg bange for, at det bliver endnu vanskeligere at få nogen til at påtage sig et frivilligt lederjob i DFIF-sammenhæng i fremtiden!

Per Garder

Vordingborg Firma Sport

Kursusudvalget kommenterer Per Garders læserindlæg

læser
debat

På kursusudvalgets vegne vil jeg her fremkomme med udvalgets holdning, meninger og synspunkter vedrørende de emner, *Per Garder* frembringer i sit læserbrev.

Overholdelse af aftaler

Aftaler bør principielt overholdes, men er der en situation, hvor der kan blive tale om at tilgodese en større sammenhæng og sag end en personlig interesse, bør det være muligt at kunne annullere en aftale, og ønskeligt var det, om de implicerede parter, specielt i en indkørings- og overgangsperiode, viste forståelse herfor.

Betydningen

Kursusudvalget er, som bekendt, ansvarlig for kursernes indhold, valg af instruktører, samt kursernes planlægning og afvikling.

For at kunne leve op til dette ansvar, er det af betydning, at udvalget råder over en fast stab af ledere, der fortløbende kan vurdere og informere udvalget om forskellige ting, bl.a. om *instruktørerne når frem til det mål, der er sat for det enkelte kursus.*

For at kunne foretage denne vurdering, behøver man nødvendigvis ikke at have noget kendskab til emnet, men ved at lytte til undervisningen og iagttage kursisternes forståelse af den modtagne undervisning, vil det være muligt, at kunne udtale sig om målet er blevet nået eller ej.

Hvis ikke målet for et kursus bliver

nået, kan årsagerne udover instruktørfejl være:

- at indholdet er forkert i forhold til kursisternes forventning med kurset.
- at indholdets niveau er forkert i forhold til kursisternes forhåndskundskaber.
- at der er for lidt tid til gennemførelse af kurset.
- at kursisterne ikke opfylder deltagerbetingelserne.
- at kursisterne (sammenslutningerne) ikke har gjort sig formålet med kurset klart.

En vurdering af disse årsager kræver heller ikke kundskab til emnet.

Ved at betragte kursisternes reaktion gennem hele kurset kan man få et godt fingerpeg om, hvor årsagen til evt. fejl skal findes.

Den største værdi af ovennævnte vurderinger opnåes, når det er de samme personer, der, med efterhånden voksende erfaring som kursusledere, foretager denne vurdering.

Derfor er det vigtigt, at kursuskontaktmændene så hurtigt som muligt, kommer til at virke som kursusledere.

Udvalget kan allerede på nuværende tidspunkt, selv med en minimal orientering, fra udvalgets side se, at kursuslederne virker. De kursuslederrapporter, der fremsendes fra kursuskontaktmændene, er af en langt højere standard end de rapporter, der hidtil er fremsendt af een-

gangs kursusledere. (Det skal dog retfærdighedsvis tilføjes, at der i enkelte tilfælde er modtaget nogle særdeles gode rapporter).

Konsekvensen

Nu er det vel sådan, at frivillige ledere har valgt at gøre en indsats ud fra en passende blanding af interesse og glæde ved at kunne gøre noget for andre, samt personlige ambitioner.

I dette arbejde kan det ske, at man ved at glæde nogle kommer til at skuffe andre. Derfor må man vel i alles og sagens interesse, altid forsøge at glæde så mange og skuffe så få som muligt.

Hvis påstanden om at glæden ved at give er større end glæden ved at modtage er sand, så vil de få personer, man kommer til at skuffe, når den største skuffelse har lagt sig, formentlig erkende, at de ved at give afkald på noget har kunnet glæde andre.

Den situation er vel for de fleste den drivkraft, der giver dem lysten til at fortsætte med et frivilligt arbejde.

Kommer disse skuffede personer omvendt ikke til denne erkendelse, må det vel være fordi de sætter deres personlige ambitioner højere end interessen for sagen. I disse tilfælde vil man formentlig miste nogle ledere. Om dette vil være til skade eller gavn for forbundet i sin helhed, vil udvalget overlade til andre at dømme om.

Gunner Gravesen

DFIF's rejsefond:

Toldvæsenets Idræts- og Fritidsforbund undrer sig over, at der ikke er foretaget rettelser i retningslinierne vedr. DFIF's rejsefond

På DFIF's repræsentantskabsmøde den 28.-29. april 1979 i Odense oprettedes DFIF's rejsefond, der skulle hjælpe de under forbundet hørende klubber økonomisk i forbindelse med venskabsbesøg i udlandet.

Forbundsstyrelsen har senere, den 11.5.1979 vedtaget: Retningslinier for DFIF's rejsefond, håndbogens grå sider F 9-10.

Disse retningslinier diskvalificerer bl.a. ansøgninger fra klubber, såfremt de indenfor 3 år har modtaget tilskud fra fondet, herunder til deltagelse i Europakomiteens officielle sportsfestivaler, der afholdes hvert andet år på skift i medlemslandene.

På grund af at der i 1979 skulle afholdes europæisk sportsfestival, var der for dette år afsat 50.000 kr. til fondet.

Beløbet blev ikke opbrugt, og de resterende 17.250 kr. blev overført til 1980, hvor der i alt blev afsat 20.000 kr. til fondet.

På DFIF's repræsentantskabsmøde den 26.-27. april 1980 gjorde TIF opmærksom på den manglende udnyttelse af fondets midler, idet man fandt det forkert, at en klub i januar 1980 var nægtet tilskud, skønt der ved udgangen af 1979 var penge på fondet, nemlig 17.250 kr. af de budgetterede 50.000 kr.

Tilskuddet var nægtet, fordi den pågældende klub ikke opfyldte de af forbundsstyrelsen vedtagne retningslinier.

DFIF's 2. næstformand, *Kaj Christensen*, var enig med TIF i, at retningslinier, der var vedtaget af forbundsstyrelsen også kunne ændres af denne, og man lovede at se på mulighederne for at lempe kravene, så fondets midler ville kunne udnyttes.

Man har nu efter repræsentant-

skabsmødet modtaget rettelser til håndbogen, og Toldvæsenets Idræts- og Fritidsforbund undrer sig over, at disse rettelser ikke omfattede retningslinier vedrørende DFIF's rejsefond.

TIF

Meget stor interesse for lokale klubbers arkiver fra historisk hold

Da en arkivar fra Rigsarkivet aflagde Dansk Firmaidrætsforbund et besøg for at udarbejde en oversigt over forbundets arkiv til brug for en samlet fortegnelse over centrale foreningers arkiv, blev det fremhævet, at der fra historisk hold også er meget stor interesse for lokale sammenslutninger og klubbers arkiver.

Det vil derfor være en god ide, hvis man står for en oprydning på sit arkiv, at man intet smider ud. Man kan aflevere sine arkiver i de respektive byers lokalhistoriske arkiver. Ved en

henvendelse til det stedlige bibliotek, vil man kunne få oplyst adressen på det lokalhistoriske arkiv i netop jeres område.

Det skal til orientering bemærkes, at man altid vil kunne få det indleverede materiale udleveret igen, men det kan ikke udleveres til andre end dem, det tilhører, uden der er blevet givet lov fra disse.

Det er et godt tilbud, som man bør benytte sig af.

-jr.

Forbundsstyrelsen svarer:

Der stilles forslag om, at 3-års reglen erstattes af en ny bestemmelse

På forbundsstyrelsens vegne skal jeg tillade mig at kommentere indlægget fra Toldvæsenets Idræts- og Fritidsfond angående DFIF's rejsefond.

Som det fremgår af indlægget, er en af bestemmelserne i retningslinierne, at en klub ikke kan modtage tilskud fra fondet mere end 1 gang indenfor en periode af 3 år, og denne bestemmelse har bevirket, at styrelsen har måttet afvise ansøgninger fra 2 klubber under T.I.F. i løbet af 1980, idet begge klubber med støtte deltog i Sportsfestivalen i Göteborg i 1979, og den ene klub tillige i et lignende arrangement i Eindhoven 1977 (før oprettelse af rejsefond).

Det er styrelsens helt klare hensigt, at fondets midler skal være medvirkende til at skabe en international kontakt på klubplan, men bestemt ikke at man skal støtte de samme klubber år efter år.

Som refereret lovede undertegnede på repræsentantskabsmødet i

Kaj Christensen

april 1980, at retningslinierne ville blive revurderet i styrelsen, men ikke at det skulle ske med tilbagevirkende kraft. Dette ville være uretfærdigt overfor de klubber, der måske, p.g.a. kendskab til retningslinierne, havde undladt at søge om tilskud.

Styrelsen finder ikke, at det er et formål i sig selv, at afsatte beløb skal anvendes uanset hensynet til overordnede mål.

Til forbundsrådsmødet i Oksbøl

læser debat

den 22. november 1980 stiller styrelsen forslag om, at 3-års reglen erstattes af en bestemmelse om, at samme klub kun kan modtage tilskud fra rejsefondet 2 gange indenfor en bestemt årrække, og klubben har således mulighed for selv at bestemme hvornår og til hvilket arrangement, man ønsker tilskud.

Ændringen tjener det formål, at flere klubber får mulighed for at få del i de ikke ubegrænsede midler, og at rejsefondet mere kommer til at støtte etableringen af et internationalt klubsamarbejde end fortsættelsen, som helst ikke skulle være afhængig af de forholdsvis beskedne beløb, som fondet kan yde.

Det er ligeledes hensigten at stille forslag om et permanent rejsefond med statutter vedtaget af repræsentantskabet. Ikke brugte midler vil således blive overført til næste regnskabsår evt. suppleret med nyt indskud fra DFIF.

Jeg håber med ovenstående at have tydeliggjort styrelsens tanker med rejsefondet.

Kaj Christensen
2. næstformand

læser debat

Masseidræt kontra eliteidræt

Vi vil i dette og næste nummer bringe indholdet af et foredrag, som professor i idræt ved Norges idrætshøjskole, Hans B. Skaset, holdt under den europæiske firmaidrætskonference i Oslo i sommer

Det tema, jeg har fået til opgave at indlede om, lyder kendt for den, som har deltaget i idrætsdebatten de sidste 10–15 år. Dermed er det ikke sagt, at temaet er opbrugt eller har været uinteressant. Jeg konstaterer bare, at »masseidræt kontra eliteidræt« er en genganger i idrætsdebatten. Både i Norge og Europa tror jeg forøvrigt, at diskussionen om forholdet og modsætningerne mellem masse- og eliteidræt var mere fremtrædende i første halvdel af 70'erne end i sidste halvdel. Det hænger sandsynligvis sammen med, at perioden 1970–75 var mere præget af åbne ideologiske modsætninger og konflikter end de sidste fem år af 70'erne. Det var ihvertfald tilfældet for Norge og norsk idræt, men jeg mener også, at billedet passer godt for vor nabo-land og f.eks. Vest-Tyskland.

Beværlig diskussion

I sidste halvdel af 70'erne indtrådte der gradvis en tilstand, hvor den beværlige diskussion om masse- og/eller eliteidræt ikke længere fulgte med. Det kunne virke som om de fleste anså temaet uddebatteret og uaktuelt. Man sad igen med et indtryk af, at fronterne var gået i opløsning. Barrikadestormerne lod til at være blevet trætte. Dermed kom det etablerede lederskab indenfor den organiserede idræt mere til orde igen. Og fra da af blev det mere et spørgsmål om, hvordan man bedst

skulle kunne realisere både »idræt for alle« (masseidræt) og »idræt for de få« (eliteidræt) end hvilke modsætninger og konflikter en sådan målsætning stod for.

Praktiske intentioner

Som så ofte før, når en part har domineret i en periode, så bliver den anden part hen ad vejen enerådende i næste periode. Det er ganske påfaldende, hvor uproblematisk det har været de sidste år at fremsætte forslag, som tager sigte på at fremme eliteidrætten. Modstandere og modargumenter har praktisk talt ikke været registreret de senere år. Stemningen har drejet sådan, at man må spørge sig selv, hvad det er, der er sket, som har taget luften fuldstændig fra et kontroversielt tema i idrætsdebatten?

Dette spørgsmål vil jeg ikke her og nu forsøge at svare på. Ændringen i klimaet i idrætsdebatten i Norge har uden tvivl sammenhæng med de forandringer, som i samme tidsrum har fundet sted i den offentlige politiske debat. Også den er godt på vej til at blive afideologiseret. De økonomiske spørgsmål er også kommet klart i forgrunden. Der behøves nogle praktiske intentioner for at holde problemerne fra livet. »Akademiske« debatter om bl.a. eliteidrætten uheldige sider og masseidrætten fortrin giver ikke længere genklang. Mens kommercialisering, professio-

nalisering og elitedyrkning var et vanskelig tema for 8–10 år siden, et tema man kunne brænde sig på, hvis ikke man behandlede det varsomt, så synes det i dag at være accepteret at kommercialisering og professionalisering er noget, vi må leve med, fordi »vi behøver eliteidrætten«.

Idrætten som politisk virkemiddel

Disse indledningsord har ikke til hensigt at karakterisere Norges Bedriftsidrætsforbunds temavalg som uaktuelt. Uden at ville optræde som spåmand, vil jeg mene, at debatten om eliteidræt kontra masseidræt vil blive taget op igen ud gennem 80'erne. Før eller siden vil omkostningsfaktoren komme stærkere ind i billedet. Fra det øjeblik vil et kritisk søgelys påny indfange eliteidrætten.

Diskussionen om sommerlegene i Moskva har i mærkkelig lille grad drejet sig om eliteidrætten problematiske sider. Boycotdebatten blev hovedsagelig et spørgsmål om idrætten og idrætsudøverne skal kunne bruges af de politiske myndigheder i det storpolitiske spil mellem Sovjet og USA. Politikernes »lyst til« at bruge idrætten som »eneste« virkemiddel har præget begge lejre. En påfaldende alliance opstod under denne debat mellem progressive politiske kræfter i de vestlige lande og den bedst etablerede og konservative idrætsledergruppe – nemlig IOC

(International Olympic Committee). Den første gruppe ville undgå en tilfrysning af øst-vest relationerne, hvilket betingede »ja« til deltagelse. Den anden gruppe (IOC) ville først og fremmest arrangere olympiske lege. »The Games must go on«, som Avery Brundage udtrykte det efter massakren i München i 1972. I det øjeblik debatten ikke længere drejer sig om at bruge idrætten i afspændings eller den kolde krigs tjeneste, er der næppe grund til at tro, at eliteidrætten vil blive støttet lige helhjerteret af venstresiden i det politiske kapløb, som tilfældet var under boycotdebatten inden olympiaden i 1980.

Men lad os nu se lidt nærmere på selve temaet. Hvad er det, der karakteriserer masseidrætten? Hvad er typiske træk ved eliteidrætten? I hvilke sammenhænge er der konflikt mellem masse- og eliteidræt?

Karakteristiske træk ved masseidrætten

Det første problem vi står overfor, er at afgøre hvad vi skal lægge i begrebet masse- eller breddeidræt. Instinktivt vil vi nok mene, at begrebet omfatter den idrætsaktivitet et flertal af befolkningen driver eller ønsker at drive, eventuelt den idrætsaktivitet som vi mener befolkningen burde drive.

Vi kender nu en række undersøgelser, som har forsøgt at beskrive et mere eller mindre totalt billede af befolkningens fysiske aktivitet. Fra vort eget land kender vi f.eks. Statistisk Sentralbyrås »Friluftslivundersøgelse« (1970) og NIH-gruppen Høgseth, Mørk og Railos undersøgelse fra 1973.

Det problematiske med sådanne undersøgelser er, at de opererer med et meget vidt idrætsbegreb, samt at de i mindre grad indfanger variationer i hyppighed og intensitet i aktivitetsudfoldelsen. Resultatet bliver, at vi omgiver os med oplysninger om at

f.eks. 65% af den norske befolkning (over 15 år) udøver en eller anden form for fysisk aktivitet, mens 35% ikke udøver nogen form for fysisk aktivitet (Høgset, Mørk og Railo 1973). Hvis ikke vi passer på, kan sådanne oplysninger føre til at 2/3 af den voksne norske befolkning dyrker idræt. Hvis vi tager børnene og ungdommen med i regnskabet, bliver den fysiske aktive del af befolkningen endnu større.

Tankevækkende

Med sådanne tal på bordet må der vel være grund til at hævde, at målet »idræt for alle« praktisk talt er nået i Norge. At indføre masseidræt i Norge, skulle således være unødvendig. Vi har masseidræt i Norge, om vi læser sådanne tal med den hensigt for øjet, d.v.s. ukritisk godtager aktivitetsprocenttallene uden et nærmere studium af grundlaget.

Af de norske undersøgelser, jeg har strejft omkring, fremgår det, at de aktiviteter som har flest udøvere, er ting som udendørs badning, gåture, bærture, svampeture o.l. Sådanne aktiviteter kan ikke klassificeres som idrætsaktiviteter. De har en anden oprindelse. Det er friluftslivsaktiviteterne som udviser aktivitetsprocenter op imod og over 50, mens de mere typiske idrætsaktiviteter gennemgående bliver udøvet af mindre end 10–15% af befolkningen.

Aktiviteter som fodture, skigåning, cykling, badning/svømning, jogging opnår hyggelige udøvertal (20–30%) når der ikke stilles særlige strenge krav til frekvens. Selv om disse aktiviteter også har sin idrætslige parallel, så er der stor grund til at mindes deres nære tilknytning til friluftslivstraditionen, ferieliv og rekreation. Der er grund til at mærke sig, at ingen af disse aktiviteter, eventuelt med et forbehold for badning/svømning, kræver idrætsanlæg i mere formel forstand. Når man ka-

ster et blik på de krav idrætsorganisationerne fremsætter, når det gælder offentlig indsats i udbygningen af rene idrætsanlæg, er det tankevækkende at konstatere, at aktiviteter som man med nogen ret kan kalde masseidrætsaktiviteter, ikke drager nytte af sådanne anlæg. Med henblik på masseidrættens behov, skulle det være langt mere berettiget at udbygge gangveje, joggingstier, turløyper, lysløyper, cykelstier, badepladser og svømmeanlæg samt sikre større områder for friluftsliv, end at bygge idrætshaller, kunstfrosne anlæg med og uden tag, hopbakker, slalomløyper og arenaer for fodbold og friidræt.

Lav tilslutning

Når nu de rene idrætsaktiviteter gennemgående udøves af mindre end 10% af befolkningen, og der blandt disse er et yderligere begrænset antal, som træner og konkurrerer regelmæssig, så kan man komme til den konklusion, at al regulær konkurrenceidræt er en form for eliteidræt, d.v.s. idræt for et mindretal. Jeg er naturligvis helt klar over, at det ikke er den sædvanlige definition af »eliteidræt«. Men en række idrætsaktiviteter har en så lav tilslutning og er på flere måder så eksklusiv, at der uafhængig af procentsatsniveau synes at være grund til at overveje, om de ikke bør benævnes »eliteidrætter«.

Hvis vi skal drage de ting frem, som er fremtrædende ved aktiviteter, der kommer nærmest masseidrætsbegrebet, så synes følgende at skulle indgå:

1. Et fåtal af aktiviteterne stiller krav om regulære idrætsanlæg.
2. Et flertal af aktiviteterne foregår i friluft. Naturterræn, stier, turløyper, lysløyper, joggingstier, gang-

Fortsættes næste side

stier, gangveje, cykelstier og badepladser er typiske »anlæg« for aktiviteter, som udøves af mange.

3. Indendørsaktiviteter med stor tilslutning er først og fremmest badning og motionsaktiviteter (gymnastik). Svømmehaller og motionsrum (gymnastiksale) er selvfølgelig berettigede anlægstyper, hvis de er udformet til at varetage disse formål.
4. Konkurrencemomentet og regelorienteringen er i formel forstand fraværende når det gælder de tyske »masseidrætter«.
5. Aktiviteterne har en lav »kvalificeringsterskel«, når det gælder

krav til grundlæggende færdighed og fysisk kapacitet.

6. Aktiviteterne er alders- og samværsvenlig, d.v.s. de kan udøves af børn, unge, voksne og ældre – eventuel sammen.
7. De fleste aktiviteter giver mulighed til flere væsentlige tillægsoplevelser og erfaringer. Det fysiske udbytte suppleres af socialt samvær, natur- og miljøindtryk og sanseoplevelser tilknyttet klimavariationer.
8. Et flertal af aktiviteterne kræver ikke specielt udstyr og har et moderat omkostningsniveau, når det gælder krav til personlig udstyr.

Der kan være grund til at understrege at de kendetegn ved »masseidræt«, som her er trukket frem, har sin basis i norsk kultur og norske traditioner. Det er ikke umiddelbart givet, at disse træk er gældende for andre lande.

PS. Foredraget fortsættes i næste nummer hvor Hans B. Skaset bl.a. beskæftiger sig med karakteristiske træk ved eliteidrætten, samt hvad interesse- og værdikonflikten består i – masseidræt kontra eliteidræt!

Tysk besøg på DFIF-centret

Repræsentanter fra det tyske firmaidrætsforbunds ledelse har været samlet med repræsentanter fra DFIF for at diskutere mulighederne for øget kontakt og samarbejde

Formålet med besøget af de tyske firmaidrætsrepræsentanter var i første række at introducere DFIF-centret samt omgivelserne med henblik på evt. besøg fra den tyske firmaidræt i forbindelse med ferieophold og kurser. Men formålet var også at give en gensidig information om de respektive organisationer samt diskutere mulighederne for øget kontakt og samarbejde.

De tyske repræsentanter ankom fredag eftermiddag, hvor de blev budt velkommen og vist rundt på

centret af forstander *Karl Randrup*.

Om lørdagen besøgte man bl.a. EFI-hallen i Esbjerg. Lørdag aften hyggede man sig med de øvrige gæster på centret. Aftenen viste tyskerne, hvordan danske firmaidrætsfolk også kan være.

Søndag formiddag var afsat til gensidig orientering. Man fik her indtryk af, at tyskerne formål med firmaidræt ikke ligger så langt fra vore ideer.

Med hensyn til at bruge centret mente man nok, at der var mulighe-

der f.eks. i forbindelse med ferieophold og venskabskampe med nærtliggende firmahold. Da det tyske forbund ikke har noget egentlig uddannelsesprogram, ville det ikke blive aktuelt med afholdelse af kurser på centret. Men man kunne da forestille sig, at det kunne blive aktuelt med afholdelse af seminarer, understregede tyskerne, der også gav udtryk for, at man fandt priserne for ophold på centret meget rimelige.

Det var et positivt møde, der hen ad vejen kan bygges videre på.

Fællesnordisk cykellandskamp i 1981

*Det bliver i forbindelse med CYKL'81, der afvikles i perioden
fra 9. maj til 6. juni*

At arrangere cykelkampagne er i hvert fald for forbundets Aktivitetsudvalg blevet et helårsjob. Knap var CYKL'80 afsluttet – med et ganske pænt resultat – før vi var igang med CYKL'81. Og tiden er nu kommet for jer ude i sammenslutningerne til så småt at gå igang med næste års kampagne.

Det lyder måske til at være for tidligt, her hvor vi lige har gjort cyklerne vinterklare. Men noget af den eneste kritik vi i 1980 modtog var, at vi var for sent ude med materiale m.v. Og det vil vi råde bod på i år.

Men hvorfor overhovedet arrangere cykelkampagne?

Ja, for os er der to hovedgrunde:

- vi vil gerne sætte en masse mennesker igang med at motionere – og dermed også være med til at gøre firmaidrætten endnu mere vidtfavnende.
- og vi vil gerne gøre firmaidrætten kendt ude omkring

Tidligere har vi også ønsket os at slå nordmændene i den indlagte landskamp. Det vil vi selvfølgelig også gerne i 1981. Men da vil vi ikke blot slå nordmændene, vi vil også gerne slå svenskerne og finnerne. For kampagnen i 1981 bliver nemlig en fællesnordisk kampagne.

Og tiden bliver her i Danmark fra *lørdag den 9. maj til lørdag den 6. juni*. I det tidsrum skulle hele Dan-

Betænksom cyklist!

marks befolkning gerne opleve grebet CYKL'GLÆDE. Det er et ord, vi alle gerne skulle høre mere om siden hen.

I 1980 havde vi godt 30 sammenslutninger, der aktivt, i form af arrangementer, tog del i CYKL'80. Vi tror på endnu flere arrangører i 1981.

Vi tror nemlig, at det efterhånden er gået op for de fleste, at det at arrangere cykelkampagne er et arbejde, der kan udføres af en lille ivrig

skare. Få hjælpere kan være med til at hjælpe i hundredvis ud at cykle.

Og det mest positive ved de hidtidige to kampagner er, at det meget ofte er nye mennesker, vi ser til disse arrangementer. Mange steder har man ikke været mødt af cykling kun i maj måned. Nej man er fortsat resten af sommeren. Se, det er noget af det rigtige!

Derfor tror vi, at alle »gamle« arrangører igen i 1981 vil melde sig under fanerne. Og til alle I andre sammenslutninger er der kun et at sige – der er altid plads til en (sammenslutning) til... Også når det gælder CYKL'81.

For at give både gamle og nye arrangører muligheder for at udveksle erfaringer arrangerer vi allerede i januar/februar en række »minikurser« i at arrangere CYKL'81. Over en enkelt dag vil vi dels præsentere det nye materiale, dels fortælle lidt om arrangementsvirksomhed. Og vi vil give muligheder for at udveksle erfaringer fra sidste års kampagner, samtidig med at vi ser nogle måneder frem, nemlig til starten af CYKL'81 den 9. maj.

I skulle allerede nu tage beslutningen om at deltage i CYKL'81. I snyder jer selv (og både nuværende og i givet fald kommende medlemmer) for en oplevelse, dersom I ikke springer i sadlen og oplever CYKL'GLÆDE sammen med alle os andre.

-jb.

Motionskurser

DFIF's aktivitetsudvalg oplyser, at det kommende års familiemotionskurser m.v. er placeret således:

Inde I

21.–23. november 1980 på DFIF-Centret, Oksbøl

Inde II

20.–22. februar 1981 på DFIF-Centret, Oksbøl

Inde I

13.–15. november 1981 på DFIF-Centret, Oksbøl

Ude I

15.–17. maj 1981 på Kongerslev Idrætscenter, Nordjylland

Ude I

29.–31. maj 1981 på Vork-Centret, Vejle

Ude II

21.–23. august på DFIF-Centret, Oksbøl

Opsamling

1.–3. maj 1981 på DFIF-Centret, Oksbøl

Svømning

28. februar–1. marts 1981 på DFIF-Centret, Oksbøl

– selvfølgelig forudsat at man får de nødvendige bevillinger!

Skal vi ikke have ligestilling?

Som alle nok ved, har der lige været afholdt årsmøde i DFIF's Idrætsafdeling, og det er på sådanne årsmøder, at gode ideer og forslag skal frem, således at de kan komme til diskussion blandt de forskellige kredses repræsentanter.

Der var i år på badmintonsektionens årsmøde, som er en del af det store årsmøde, et forslag fremme om at oprette en serie 3 også for damer på lige fod med den eksisterende se-

rie 3 for herrer – og hvorfor ikke også ligestilling her –?

Alle syntes, at det var et godt forslag, men på nuværende tidspunkt er der ikke ret mange kredse og sammenslutninger, der har dette med på deres turneringsprogram, så forslaget er udsat til årsmødet i 1980.

Dette indlæg skulle så gerne animere landets mange sammenslutninger til at forsøge at optage denne gren af badmintonspillet, som jo i

høj grad også er et spil for damer. Til oplysning kan fortælles, at forslaget fungerer ganske godt i Odense. Lad os så håbe, at vi kan tage forslaget op til ny vurdering næste år i september måned med positivt resultat, således at det kan sættes på kreds- og landsstævneprogrammet fra sæsonen 82/83 start.

BADMINTONSEKTIONEN

Per Stokholm

Have-Golf

Idékassen

Golf og minigolf er for de fleste meget spændende fritidsaktiviteter, og især minigolf er meget egnet som familieaktivitet.

Det er dog begrænset, hvor man kan komme til at spille det, idet det jo koster en del at anlægge en sådan bane.

Det har jeg forsøgt at råde bod på ved selv at »opfinde« et golf-lignende spil, som jeg kalder HAVE-GOLF.

Tusinder af parcelhus- og sommerhusejere er i besiddelse af et kroketsspil; men de færreste kender nok de lidt indviklede regler (forøvrigt meget spændende), for man har altid mindst to forskellige opfattelser af reglerne, når det spilles, og derfor sker det ikke så tit.

Med enkle indgreb i sin have, kan man igen få gavn af sit kroketsspil.

Man anlægger simpelthen en golfbane i sin have.

Banen kan f.eks. bestå af 9 huller,

der kan være en plasticurtepotte, som alligevel skulle have været kastet bort.

I forbindelse med hvert hul arrangeres forskellige forhindringer, der gør banen spændende, og det kan gøres uden at hele haven spoleres.

Eksempler:

- 1 Banen beskriver en lige linie fra start til hul.
- 2 Banen beskriver en bue uden om træer eller buske til hul.
- 3 Banen beskriver zig-zag linie mellem beplantning til hul.
- 4 Rundt om hullet anlægges en mindre sandgrav.
- 5 Hullet placeres i vandbassin. (Lavvandet)
- 6 Hullet placeres på skråning.
- 7 Hullet placeres tæt ved foden af et træ.

8 Banen følger en linie over et simpelt vippebræt.

9 Hullet er placeret midt i et naturstenbrolagt felt.

Der findes naturligvis mange andre muligheder, men disse er skånsomme mod haven.

Som rekvisitter skal man bruge sit hengemte kroket-spil.

Det gælder så blot om at ramme sin kugle i banens huller på færrest mulige slag.

Man bør fastsætte et maximum antal og et strafantal, der noteres, hvis man ikke har nået i hul på maximum slaget; men det bør være efter forholdene i de enkelte tilfælde. F.eks. er der ikke lige muligheder for alle steder at have samme afstand til hullerne o.s.v.

Gør man rigtig noget ud af det, laver man sine egne startkort.

Jeg håber nogle kan bruge ideen.

Kaj Larsen.

Have-golf er en velegnet familieaktivitet, men det kræver nok i dette tilfælde lidt hjælp fra mor og far!

4,9 millioner kroner til DFIF

Dansk Tipstjeneste har afsluttet sit 31. regnskabsår. Det fremgår bl.a. af regnskabet, at når der er udbetalt 15.000 kr. til aktionærerne og henlagt 8 millioner kr. til dispositions-

fonden, så er der et restbeløb på 172.818.741 kr. Efter bestemmelserne i lov om tipning skal de fordeles således: 122.701.306 kr. til idrætsformål, 12.097.312 kr. til formål af al-

men kulturel karakter, 8.640.937 kr. til velgørende og andre almennyttige formål, 5.875.837 kr. til støtte af ungdommens friluftsliv, 23.503.349 kr. til støtte af andre ungdomsform

Det beløb, der er til rådighed for idrætsformål, fordeles således:

		1978/79 1000 kr.
Dansk Idræts-Forbund	53.988.575	47.751
De Danske Skytte-, Gymnastik og Idrætsforeninger	28.221.301	24.961
De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger	22.086.235	19.534
Dansk Firmaidrætsforbund	4.908.052	4.341
Dansk Boldspil-Union	2.454.026	2.171
Danmarks Olympiske Komité	2.454.026	2.171
Ministeriet for kulturelle anliggender	8.589.091	7.597
Ialt	122.701.306	108.526

Kort sagt

Jens Boe

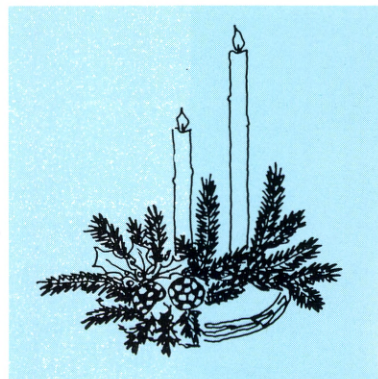
Fra og med den 17. november 1980 kan konsulent Jens Boe ikke træffes på den nuværende adresse og telefon. Jens er i øjeblikket ved at flytte, og indtil ny bopæl er fundet, kan han træffes ved henvendelse til forbundskontoret.

Odensestævnet

Lørdag den 7. og søndag den 8. februar 1981 afholdes det 11. Odense-

stævne i skydning. Stævnet afvikles på Skallebøllecenrets 30 og 15 m baner. Indbydelse til stævnet udsendes til sammenslutningerne primo december. Sidste frist for tilmelding er torsdag den 15. januar 1981. Såfremt jeres klub ikke har modtaget en indbydelse, så henvend jer til den lokale sammenslutning, understreger FKS's skydeudvalg.

Julegaveidé

Det er nok langt fra alle, der på nuværende tidspunkt har købt sine julegaver. Mange har endnu ikke bestemt sig til, hvad man ønsker sig, eller hvad man skal give.

Da det er et stort problem for mange, vil FIRMAIDRÆT gerne være læserne behjælpelig. Forbundet forhandler nemlig nogle ting, som måske kunne bruges til en julegave eller mandelgave!

Billederne på denne og næste side viser, de ting vi forhandler.

Varene kan bestilles ved skriftlig henvendelse til forbundskontoret. Sammen med bestillingen vedlægges det samlede beløb. Beløbet kan vedlægges i check eller frimærker eller sendes pr. postanvisning eller til forbundets girokonto: 6 46 65 08.

-jr.

Ditte og Lone viser de T-shirts forbundet forhandler. De er hvide med blåt tryk. De fås i to størrelser: 6 og 8 år. De øvrige børnestørrelser er udsolgt. Til de voksne i følgende størrelser: S, M, L og XL. Børnestørrelserne koster 12 kr. og de voksne 14 kr. pr. stk.

FIRMAIDRÆT

*ønsker alle læsere
glædelig jul og godt nytår!*

Lone viser et eksemplar af de muleposer, man også kan købe ved henvendelse til forbundskontoret. De koster 10 kr. pr. stk. Bøllehatten pigerne har på er lyseblå og koster 7 kr. pr. stk. Den sweet shirts Ditte har på er mørkeblå. Den er af bomuld og fås i størrelserne: S, M, L og XL. De koster 60 kr. pr. stk., og kan købes ved henvendelse til forbundskontoret.

